

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**B. Alberti Doctoris Magni ex Ordine Prædicatorum
Episcopi Ratisponensis De Adhærendo Deo Libellvs**

**Johannes <de Castello>
Albertus <Magnus>**

Antverpiae, 1621

Cap. VII. Qualiter cor sit recolligendum intra se.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44148

24 B. ALBERTI MAGNI
miliaritatem, & si vis Deum veraciter
possidere, necesse est, quod cor tuum
denudes omni amore sensibili, non
tantum cuiuscumque personæ, sed et-
iam cuiuscumque creaturæ; vt simplici
ac toto corde, secundum omne tuum
posse, tendas in Dominum Deum tuum
creatorem, liberè, absque omni du-
plicitate, cura & sollicitudine, plena
fiducia in sola eius prouidentia de
omnibus.

CAPVT VII.

*Qualiter cor sit recolligendum
intra se.*

PRÆTEREA, sicut dicitur in libro De
spiritu & anima cap. XXI. ascendere
ad Deum, hoc est intrare in seipsum.
Qui enim interiùs intrans, & intrinse-
cùs penetrans seipsum transcendit, ille
veraciter ad Deum ascendit. Ab huius
ergo mundi distractionibus cor no-
strum colligamus, & ad interiora gau-
dia reuocemus, vt aliquando in diuinæ
contemplationis lumine hoc figere va-
leamus. Nam hæc est vita & requies
cordis

DE ADHÆRENDO DEO LIB. 25
cordis nostri, cum in Dei amore per
desiderium figitur, & eius consolatio-
ne suauiter reficitur. Sed quòd in huius
rei experimentalì degustatione multi-
pliciter impedimur, & nequaquam ad
ipsum pertingere sufficiamus; ratio in
promptu est, quia mens humana solli-
citudinibus distracta, non intrat se per
memoriam, phantasmatibus obumbra-
ta; non redit ad se per intellectum, con-
cupiscentiis illecta; ad seipsam nequa-
quam reuertitur per desiderium suauitatis
internæ & lætitiæ spiritualis; ita
totaliter in his sensibilibus & præsentibus
iacens, non potest ad se tamquam
ad imaginem Dei intrare. Oportet ergo
& necesse est, vt cum humilitatis reue-
rentia ac fiducia nimia mens eleuet se
supra se & omne creatum per abnega-
tionem omnium, & vt dicat intra se:
Quem ex omnibus, & præ omnibus, &
super omnia quæro, diligo, appeto, &
desidero, non est sensibilis neque ima-
ginabilis, sed super omne sensibile &
intelligibile: nullo vñquam sensu est
perceptibilis, sed pleno desiderio totus
desiderabilis: non insuper est figurabi-
lis, sed intimo affectu perfectissimè ap-
peti-

B

peti-

petibilis : non est æstimabilis, sed mundo corde totus affectibilis; quia super omnia amabilis & delectabilis, infinitæque bonitatis & perfectionis. Et tunc fertur in mentis caliginem, & altiùs intra se eleuatur, & profundius ingreditur. Et hic modus ascendendi vsque ad ænigmaticum contuitum sanctissimæ Trinitatis in vnitate, vnitatis in Trinitate, in Iesu Christo, tantò est ardentior, quantò vis ascendens illi est intimior; & tantò fructuosior, quantò affectu proximior. Quippe in spiritualibus illa sunt superiora quæ intimiora, quo ad experientias spirituales. Quapropter numquam desistas, numquã quiescas, donec futuræ illius plenitudinis aliquas (vt ita dicam) arrhas seu experientias degustes, & donec diuinæ suauitatis dulcedinem per quantulascumque primitias obtineas, & in odorem ipsius post eam currere non desinas, donec videas Deum deorum in Sion. In spiritali enim profectu, & cum Dei intra te vnione & adhesionem, non quiescas, nec retrocedas, donec affectus fueris quod intendis. Exemplum huius accipe in simili ab ascendentibus montem naturalem

DE ADHÆRENDO DEO LIB. 27
turalem. Si enim spiritus noster, in his
quæ deorsum transeunt, se per cupidi-
nem immerferit ; statim per infinitas
distractiões & itinera obliqua rapitur,
& à se quodãmodò diuisus dissipatur,
& quasi in tot spargitur, quot ea sunt
quæ per desideria concupiscit. Hinc
motus sine stabilitate, cursus sine per-
uentione, labor sine requie. Si verò cor
& spiritus noster ab hac infimorum in-
finita distractiõe, quæ deorsum est, per
desiderium & amorem se traxerit, &
hæc infima deserens paulatim se intra
se in vnum immutabile sufficiens bo-
num colligens, secum esse didicerit, &
ei inseparabiliter quodam affectu in-
hæserit ; tantò ampliùs in vnum colli-
gitur & fortificatur, quantò magis ag-
nitione & desiderio sursum eleuatur, &
in ipso vero summo bono intra se habi-
tuatur, donec tandem omnino immu-
tabilis fiat, & ad illam veram vitam,
quæ ipse Dominus Deus est, immuta-
biliter perueniat: vt perpetuò, sine om-
ni mutabilitatis & temporis vicissitu-
dine, requiescat iam in illo intrinseco,
& quieto, ac secreto diuinitatis mane-
rio, perfectè collocatus intra se in Chri-

28 B. ALBERTI MAGNI
sto Iesu ; qui est via ad se venientibus,
veritas, & vita.

CAPVT VIII.

*Quomodo in quolibet euentu homo
deuotus se debeat Deo committere.*

CREDO iam & arbitror , quòd ex
hucusque deductis cognoscas,
quòd quantò magis magisque te nuda-
ueris à phantasmatis , & omnibus
rebus mundialibus & creatis , ac per
bonam voluntatem intellectu Deo vni-
tus fueris, tantò magis ad statum inno-
centiæ & perfectionis appropinquas.
Quo quid melius? quidve felicius ac
iucundius? Super omnia ergo valet, vt
teneas mentem nudam sine phantasma-
tibus & imaginibus, & à quibuscum-
que implicationibus, vt nec de mundo,
nec de amicis, nec de prosperis, nec de
aduersis, præsentibus, præteritis, vel
futuris, in te nec in alijs, nec etiam ni-
mis de proprijs peccatis solliciteri : sed
cum quadam puritatis simplicitate te
esse cum Deo extra mundum nudè co-
gita, ac si anima tua iam esset in æterni-
tate